



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנִשְׁיֵי גִלְעָד הַאֲפֹרְתִי אִתְּךָ וַיֹּאמֶר לֹא :

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲמַרְנָה שְׂבִלָת וַיֹּאמֶר סִבְלָתוּלָא יִכִּין

לְדַבֵּר כִּן וַיֵּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁחַטוּהוּ אֶל מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן

וַיִּפֹּל בַּעַת הַהֵיאָמָפְרִים אַרְבַּעִים וּשְׁנָיִם אֶלֶף :

וַיִּשְׁפֹּט יִפְתָּח אֶת־יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ שָׁנִים וַיָּמָת יִפְתָּח

הַגִּלְעָדִי וַיִּקְבַּר בְּעִירֵי גִלְעָד :

וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲבִצָן מִבֵּית לַחֶם : וַיְהִי לוֹ

שְׁלֹשִׁים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת שְׁלַח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים

בָּנוֹת הַבַּיִת לִבְנָיו מִן הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע

שָׁנִים : וַיָּמָת אֲבִצָן וַיִּקְבַּר בְּבֵית לַחֶם :

וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל

אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרֵי שָׁנִים : וַיָּמָת

אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּקְבַּר בְּאֵילֹן בְּאַרְצֵי זְבוּלֹן :

וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת־יִשְׂרָאֵל

עֲבֵדוֹן בֶּן־הַלֵּל הַפְּרַעְתּוֹנִי : וַיְהִי לוֹ אַרְבַּעִים בָּנִים

וּשְׁלֹשִׁים בָּנֵי בָנִים רִכְבִּים עַל־שִׁבְעִים עִירֹם וַיִּשְׁפֹּט

אֶת־יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים : וַיָּמָת עֲבֵדוֹן בֶּן־הַלֵּל

הַפְּרַעְתּוֹנִי וַיִּקְבַּר בְּפְרַעְתּוֹן בְּאַרְצֵי אֲפְרַיִם בְּהַר

הָעֵמֶלְקִי :

וַיָּסִיפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

לַעֲשׂוֹת הַרַע כְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים

אַרְבַּעִים שָׁנָה :

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרַעְיָה מִמִּשְׁפַּחַת הַרְנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ

וְאִשְׁתּוֹ עֵקְרָה וְלֹא יָלְדָה : וַיֵּרָא מַלְאָךְ יְהוָה אֵלֶיהָ

וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה נָנִי אֶת־עֵקְרָה וְלֹא

יִלְדָה וְהָרִית וְיִלְדָתְךָ בֵּן : וְעַתָּה הֲשִׁמְרִי נָנִי וְאֵלֶי

הָתֵשֶׁתִּי וְשָׂכַר וְאֵלֶי תֹאכְלִי כֹל טֶמְאָה : כִּי הִנֵּךְ

הָרָה וְיִלְדָתְךָ בֵּן וּמִוֹרָה לֹא יֵעָלֶה עָלֶיךָ רֵאשׁוֹן כִּי־נִזְוֵר

אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעַר מִן הַבֶּטֶן וְהוּא יִחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־

יִשְׂרָאֵל

In principa-
sum succo-
dit Ebran.

Postque
cum Elon
Zebuloni-
tes.

Itemque
Abdon: sub
quorum
imperio res
tranquilla
fuerunt.

Cap. XIII.
Rursum If-
raelita, ad
idola con-
versi, sub-
jecti Philis-
tais, per
40 annos
poenas per-
fidia dede-
runt.
31 Ea tem-
pestate An-
gelus uxori
Manoë, diu
sterili, ap-
paret: nun-
ciatque

הנפחה 2
נמ

6 ישראל מיד פלשתים: ותבא האשה ותאמר לאישה
לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אימזה הוא ואת
שמו לא הגיד לי: ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה
אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר
אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו:

ei, fore ut
puerum e-
deret liber-
tatis vin-
dicem.

8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי
ארוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עור
אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד: וישמע⁹ הל' ברנש
האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד
אל האשה והיא ישבת בשדה ומנוח אישה
אין עמה: ותמהר האשה ורגרץ ותגד לאישה
ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום
אלי ויקסו לך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר
לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני:
12 ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער
ומעשהו: ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר
אמרת אל האשה תשמר: מכל אשר יצא מגופן היין
לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל
כל אשר צויתיה תשמר: ויאמר מנוח אל מלאך יהוה
נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גרי עזים: ויאמר
16 מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך
ואם תעשה עלה ליהוה תעלננה כי לא ידע מנוח כי
מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי
17 שמך כי יבא דברך וכבר נוד: ויאמר לו מלאך יהוה
18 למה זה תשאל לשמי והוא פלא: ויקח מנוח ארז¹⁹ יתיר א'

Etiā Vi-
ro, multum
precibus
istud expe-
tenti, divi-
na illius vi-
sionis gra-
tia fit.

Angelus,
per actō sa-
crificio, fu-
mo flam-
maeque vi-
ctima obvo-

גרי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא
לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי בעלות הלחב מעל כ
המזבח

lutus, in athera auferitur.

Obstufescente Manos.

Mulier enixa filium, Simson nomen ei indidit.

Cap. XIV. Simson uxorem ex Philistais quarit.

Leonem in via obvium manu discerpit.

המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח
 ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: ולא יסף
 עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע
 מנוח כי מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל אשתו
 מות נמורת כי אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו לו חפץ
 יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו
 את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת: ותלד האשה
 בן ותקרא ארתי שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו
 כה יהוה: ותהל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה
 ויך ובין אשתאול:
 וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים: ויעל ויגד
 לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות
 פלשתים ועתה קח אותה לי לאשה: ויאמר לו אביו
 ואמו האין בכנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה
 הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון
 אל אביו אותה קח לי כיהיא ישרה בעיני: ואביו
 ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כיתאנה הוא מבקש
 מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל:
 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו
 ערב רמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו:
 ותצלה עליו רוח יהוה וישפעהו כשפע הגדי ומאמה
 אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: וירד
 וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: וישב מימים
 לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדרת
 דברים כגוית האריה ודבש: וירדהו אל כפיו וילך
 הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו
 ולא הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש: וירד
 אביו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן

